

EKKLESIA

Ekklesia Amsterdam

zondag 2 oktober 2016

'Afwijzing van de Naam'

Ik, de Naam, ik ben jouw god
ik die jou uitgeleid heb
uit het land Egypte
uit het diensthuis.

Exodus 20, vers 2

De kaarsen ontstoken

De wildernis zal bloeien (tekst Martinus Nijhoff, muziek Tom Löwenthal)

Drempeltekst

Dat blinde ogen worden geopend
dat doven eindelijk horen -
en springen als een hert zal de lamme,
zingen de tong van de stomme.

In wildernissen breekt water uit,
door steppen stromen rivieren -
het gloeiende zand wordt een bronwel, een vijver,
dorstige grond een oase.

Jesaja 35, vers 5-7

De wildernis zal bloeien (tekst Martinus Nijhoff, muziek Tom Löwenthal)

Kinderkring

Woord ten geleide

Woestijnlied (Verzameld Liedboek 313-315)

Voorlezing van Psalm 106 *vrij*

Wat geschreven staat wordt in ons
vervuld:
uit hun slavendienst schreeuwden zij
omhoog
en Hij hoorde, zag, kende, daalde af.

Die van toen zijn wij, kreten van
oudsher.
Die van toen is Hij, onbesproken nieuw.
Hij begint met ons een volstreckte weg,
komt ons tegemoet met zijn wijzend
woord -
zullen wij, of niet, meegaan in dat licht?

Hoor, het oud verhaal.

*

Hij ging voor ons aangezicht uit
in een wolkkolom overdag
om ons op de weg te leiden,
's nachts in een zuil van vuur
om onze weg te verlichten.

Hij dreef de wateren terug,
heel de nacht
door een storm uit het oosten.
De zee viel droog, wij gingen,
het water stond als een muur.

En het geschiedde
toen de morgenwake aangebroken was:
ik, Mozes, strekte mijn hand uit
over de zee
en tegen de morgen keerde de zee
terug naar de plaats waar zij hoort.

Zo heeft Ik-zal ons bevrijd
uit de handen van angstland Egypte.

Toen heb ik gehuild en gezongen
innig en luidkeels gezongen:

'Hoog is Ik-zal en verheven
paard en ruiter smijt Hij de zee in.'

*

Het duurde niet lang of wij waren
weer hard van hitte en dorst,
drie dagen ver de woestijn in.

Wij kwamen in Mara maar konden
niet drinken, het water was bitter.
Zij gingen tekeer:
wat moeten wij drinken?
Zoet werd het water. Zij gingen tekeer:
heb jij ons gevoerd naar deze woestijn
dat wij hier sterven van honger?
Hij gaf ons vlees in de avond
Hij gaf ons brood in de morgen.

Wij kwamen bij het Massief
hoog rotsgebergte van Horeb.
Daar was geen water, zij vloekten:
die God van jou is geen god.
Ik, Mozes, strekte mijn handen,
sloeg de rots, en het kwam:
tien stromen sprongen tevoorschijn.

Zo beproefden wij Hem:
gaat Hij mee in ons midden,
'Ik zal er zijn' - of niet?

Zij maakten een kalf van goud
en riepen 'jij onze god -
voer ons terug naar de schoonste
landstreek der aarde, Land Gosen,
in het gastvrij Egypte
met zijn vleespotten zo voedzaam'.
Toen strekte ik, Mozes, mijn handen:
dat wij genade vonden
in zijn ogen, vergeving.
Ik-zal-er-zijn daalde af
erbarmend, genadig, lankmoedig.

Lied van het land (VL 324)

Toespraak door Huub Oosterhuis

Ooit gehoord (muziek Antoine Oomen, lange versie)

Intermezzo

mededelingen, collecte

Viering van eucharistie

Hier begint de dienst van de tafel,
viering van eucharistie,
ritueel van solidariteit.
Laat ons bidden.

Open de deuren van ons hart
ontknoop de touwen die ons binden
machten van duisternis wanhoop geweld.
Gij die bevrijder wordt genoemd, waarom
moeten wij slaven zijn
knechten van oorlog,
zijn wij gevangen in elkaars handen,
mensen die slaan en worden geslagen,
doden en sterven.

Als het geen droom geen leugen is
wat ons gezegd is,
dat er goed land zal zijn -
een stad van bomen als een tuin
met woningen voor iedereen,
geef ons dan daar te komen

en zet voor ons een tafel neer
en geef ons brood
dat als een lichaam voedt.

Sacrament van hoop (VL 674)

Brood en wijn

Er is naast wijn ook een witte beker met druivensap bij de uitdelers achter de piano.

En todo amar y servir (Taizé)

Toen Israël uit Egypte trok - Psalm 114 (VL 108-109)

Voorbeden

Onze Vader (Taizé, VL 246)

Zegen

Lied van de grote reis (VL 906)